

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.024/2022/4.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes képviselője:

Sebők és Gyurcsik Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Gyurcsik Hajnalka ügyvéd)

Az alperes:

alperes neve (székhelycíme)

Az alperes képviselője:

Kolozsvári és Waldmann Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: dr. Waldmann Gábor ügyvéd)

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 5.M.70.014/2021/59.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 5.M.70.014/2021/61.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 240 000 (kettőszáznegyvenezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy a fizessen meg az államnak felhívásra 611 830 (hatszáztizenegezer-nyolcszázharminc) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperes gazdasági társaság 1989-ben abból a célból alakult, hogy a (piac címe) szám alatti piac (a továbbiakban: piac) üzemeltetése érdekében ingatlan bérbeadási tevékenységet folytasson. A cég üzletrészének többségi tulajdonosa (város neve) Önkormányzata (a továbbiakban: önkormányzat).

[2] (Felperesi jogelőd neve) (a továbbiakban: a felperes jogelődje) 1993. október 1-től állt az alperes alkalmazásában, 2009. május 28-tól ügyvezető munkakörben. Munkaszerződésében és annak későbbi módosításaiban rögzítették munkaköri feladatait, kötelezettségeit. Ezek között – egyebek mellett – szerepelt, hogy köteles minden tőle várható megtenni a társaság műszaki- gazdasági érdekeinek megvalósulása érdekében, kötelezettsége a társaság vagyonának megőrzése és gyarapítása, továbbá mindazon feladatok teljesítése, ellátása és betartása, amelyeket a Gt., egyéb szabályok, a társasági szerződés, a taggyűlési határozatok, a munkáltató belső szabályzatai, valamint a munkaszerződés az ügyvezető igazgatóra hárít. Köteles volt arra is, hogy saját vezetői és szakmai ismereteit fejlessze, valamint gondoskodjon a társaság üzleti könyveinek szabályszerű vezetéséről. A felek megállapodtak: ha a munkáltató a munkaszerződését rendes felmondással kívánja megszüntetni, arról legalább három hónappal korábban köteles tájékoztatni a munkavállalót. Ebben az esetben a munkavállaló jogosult 12 havi távolléti díjának megfelelő összegű díjazásra, amely magában foglalja a felmondási időre eső díjazást és végkielégítést is.

[3] A felperes jogelődje 2010-ben megbízási szerződést kötött (tanú 1 neve)-vel könyvviteli szolgáltatás körébe tartozó feladatok ellátására, 100 000 forint + áfa összegű havi megbízási díj és egy hónap felmondási idő kikötése mellett. A szerződésben a megbízott adatait nem tüntette fel hiánytalanul, azonban szerepelt benne a neve és vállalkozói igazolványának száma. A megbízás tartama alatt a (cég 1) nyújtotta be a megbízási díjra vonatkozó számlákat, amely társaság üzletrészének tulajdonosa (tanú 1 neve) volt. A felek a megbízási szerződést 2015-ben módosították: a megbízási díjat 2015. április 1-től havi 195 000 forint + áfa összegben határozták meg. Az erről készült okiratot (tanú 1 neve) a (cég 1) képviselőjeként írta alá.

[4] A felperes jogelődje 2013-2015. között különböző cégek által szervezett képzéseken, tréningeken, személyes konzultációkon vett részt, amelyek közt volt, ami a vezetői, szakmai ismereteit fejlesztette, és volt olyan is, ami a személyiségfejlődést, motivációt segítette elő. Az alperes vagyonából különböző kiadványokat is vásárolt, köztük a (cég 2) (kiadvány 1 címe) című sorozatot a boldogságról, a párkapcsolati tanácsadásról, a lélek és személyiségfejlesztésről; a (cég 3)-tól 500 db (kiadvány 2 címe) című kiadványt, amely útikalauz a jobb élethez, a boldogsághoz, a magaddal törődéshez, a gyerekek, szülők, vallás, mások tiszteletéhez stb. Ez utóbbi példányait szétszította a piac vásárlói között.

[5] A felperes jogelődje 2014-ben az alperes székhelyének padlásterében fitness termet alakított ki szaunával. A későbbiekben a fitness terembe vásárolt gépeket – számla kibocsátása ellenében – eladta.

[6] A piac területén a bérlők egy része – engedély nélkül – bódékat épített az általa bérelt területre kereskedelmi tevékenység folytatása céljából. 2008-tól közülük többen, különösen a külföldiek, feltehetőleg a visszatérés szándéka nélkül elhagyták a piacot. Többeknek bérleti díj hátraléka volt. A hátrahagyott pavilonok némelyike életveszélyes állapotú volt. Mivel a taggyűlés a piac felújításáról döntött, szükségessé vált az elbontásuk. Az aktuális bérlők egy része ezt maga tette meg, mások az alperes három munkavállalójával kötöttek erre nézve vállalkozási szerződést, akik a bontást munkaidőn kívül végezték. Az

elhagyott pavilonok bontására pedig a felperes jogelődje adott utasítást ugyanezen munkavállalóknak. A munkáltatói utasítást a munkavállalók munkaidőben hajtották végre, az így elbontott anyagot egyikőjük a saját gépjárművével a MÉH telepre szállította. Az itt kapott pénzüsszeggel elszámolt a felperes jogelődje, illetve egy általa megbízott alkalmazott felé 6000 forint fuvardíj levonása mellett. A pénzümozgást nem dokumentálták. A befolyt összeg egy részét a bérlők hátralékos bérleti díjára számolták el, míg más részét – a felperes jogelődjének utasítása szerint – egyéb célokra (karácsony, születésnap, névnap) fordították. A bontással kapcsolatos tevékenység a felperes jogelődjének ügyvezetői jogviszonya megkezdésétől 2015. február közepéig tartott.

[7] Időközben – 2015 júniusában – (tanú 2 neve) könyvvizsgáló kezdte meg a tevékenységét az alperesnél, akinek többségi tulajdonosa 2015. november 30-án felszólította a felperes jogelődjét a könyvvizsgálóval való együttműködésre. A könyvvizsgáló megállapította, hogy az alperes szabálytalanul végezte a számlák kontírozását, a nullára leírt eszközöket nem tartotta megfelelően nyilván, nem vezetett külön nyilvántartást a társaság szerződéseiről, azok részletes adatait a pavilon nyilvántartás nem tartalmazta.

[8] (város neve) alpolgármestere az önkormányzat mint tulajdonos meghatalmazottjaként a 2015. december 29-én megtartott taggyűlésen tájékoztatta az alperes további tagjait a felperes jogelődjének munkavégzésével kapcsolatban feltárt kötelezettség-szegésekről. A taggyűlés még ezen a napon döntött munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetéséről.

[9] Az azonnali hatályú felmondás indokolásában rögzítették, hogy a felperes jogelődje mint vezető állású munkavállaló a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét súlyos mértékben megszegte azáltal, hogy a társaság nevében rendelkezett olyan vagyontárgyakról/értékekről (elbontott bódék), amelyek nem álltak az alperes tulajdonában. Az alperes nevében harmadik személyeknek kárt okozott azzal, hogy a tulajdonukban lévő vagyontárgyakat a munkavállalóknak adta. Egyes vagyontárgyak, elbontott építményrészek értékesítésre kerültek, az abból befolyt pénz viszont nem került a munkavállalókhoz, az nincs meg.

–Ügyvezetőként rendszeresen olyan kifizetéseket teljesített, amelyeknek semmi köze nem volt a társaság működéséhez, ezek indokolatlanok voltak és a társaság vagyonát csökkentették. Ilyenek voltak többek között:

- (cég 2): 14 db üzleti könyv vásárlása különböző tematikákkal;
- (cég 3): 500 db (kiadvány 2 címe) című könyv vásárlása és szétosztása a piac vásárlói között;
- a (cég 4) szervezésében egész napos előadássorozat, amelyen egy bérlő részvételét is a társaság fizette;
- (személy neve) előadás, tréning;
- (cég 5)-személyes konzultáció;
- (cég 6) egész napos motivációs tréning.

– Nem működött együtt a könyvvizsgálóval.

– A könyvvizsgálat az alábbi szabálytalanságot találta:

- a számlákat nem kontírozták;
- a társaság nem rendelkezik megfelelő analitikus nyilvántartással, melyből megállapítható a havi bérletek teljeskörű egyezhetősége a főkönyvi adatokból;
- nincsenek nyilvántartva a nullára leírt eszközök;

- a társaság szerződéseinek nincsenek nyilvántartva, a szerződéses állomány nem ellenőrizhető.
- 2014-ben egy fitness terem és szauna került kialakításra a társaság székhelyének padlásterében, amiről a felperes jogelődje nem értesítette a tulajdonosokat és a taggyűlést. A beruházás indokolatlan volt. A fitness teremben két gép van, egy gép nem található meg, amellyel nem tudott elszámolni.
- A piac területén a felperes jogelődje utasítására elbontásra kerültek olyan építmények/bódék, amelyek nem a kft. tulajdonában voltak. A bontásra a felperes jogelődje adott utasítást a munkavállalóknak. A 2015. október 1-i meghallgatáson azt mondta, hogy az alkalmazottak anyagért cserébe végzik a bontást. Megállapította, hogy az építmények tulajdonosai nem járultak hozzá a bontáshoz, a felperes jogelődje a társaság nevében olyan vagyontárgyakról rendelkezett, amelyek nem álltak a társaság tulajdonában. Ha a bontás szabályosan történt volna meg, akkor sem adhatta volna oda az anyagot a munkavállalóknak. A felperes jogelődje azáltal okozott az alperes nevében kárt harmadik személyeknek, hogy a tulajdonukban lévő vagyontárgyakat a munkavállalóknak adta. A vagyontárgyak, elbontott építményrészek értékesítésre kerültek, az abból befolyó pénz viszont nem került a munkavállalókhoz, az nincs meg.
- A kereskedelmi hatóság 2015. július 4-én ellenőrzést tartott a használtcikk piacon, hiányosságokat tárt fel, amelynek orvoslására az ügyvezetőt kötelezte.
- A felperes jogelődje által biztosított kedvezmények és a társaság könyvelése nincs összhangban és nem egységes a piacon a díjszabás sem.
- 2010. október 29-én megbízási szerződést kötött könyvviteli szolgáltatás körébe tartó feladatok ellátására, azonban a szerződésből nem derül ki a megbízott személye, mivel azon csak egy kézzel írott, nehezen olvasható magánnév szerepel és nincsenek feltüntetve a személyi adatok, valamint a lakcím. A szerződést később az alperes számára előnytelen módon módosították. A szabálytalan eljárás miatt nem lehet megállapítani, hogy kivel van szerződése az alperesnek a társaság könyvvizetésére, ami kimeríti a felelőtlen gazdálkodás fogalmát.

A kereset és az alperes védekezése

[10] A Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.583/2019/5. számú végzése – amellyel a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.369/2016/60. számú, keresetet elutasító ítéletét hatályon kívül helyezte – folytán megismételt eljárásban a felperes keresetében elsődlegesen kérte, hogy a jogellenes azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeként elsődlegesen a munkaszerződés VI.2. pontja alapján 12 havi távolléti díj, azaz 5 281 200 forint és annak 2015. december 29. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezze a bíróság az alperest. Másodlagosan a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (1) bekezdése alapján 12 havi távolléti díj, azaz bruttó 4 947 877 forint elmaradt jövedelem mint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest késedelmi kamatokkal növelten, továbbá öt havi végkielégítésre, vagyis 2 700 000 forintra és késedelmi kamataira is igényt tartott.

[11] Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás indoklásában foglaltak valótlannak, okszerűtlennek és több felmondási ok vonatkozásában elkésett a munkáltatói intézkedés, mert a cég korábbi átvilágítása során készült anyagok, évenkénti belső ellenőri és könyvvizsgálói jelentések, éves beszámolók tartalmaztak adatokat a felmondási okok némelyikével kapcsolatban, így azokról az alperes már korábban tudomást szerzett.

[12] A felnőttképzéssel kapcsolatban kifejtette: jogelődjének munkaköri kötelezettsége volt vezetői és szakmai ismereteinek fejlesztése, ezért vett részt tanácsadásokon és tréningeken, amikről a tulajdonosok tudtak.

[13] Az általa vásárolt könyvek, bár fantázia címet viseltek, valójában a cég érdekeit szolgáló marketing kiadványok voltak.

[14] Vitatta, hogy jogelődje nem működött együtt a könyvvizsgálóval.

[15] Állította, hogy a társaság szabályosan működött: a számlákat kontírozták, a nullára írt eszközök és a szerződések nyilvántartása megfelelő volt.

[16] Előadása szerint a felperes jogelődje a felügyelőbizottság egyetértésével alakította ki a fitness termet és a szaunát, ami indokolt beruházás volt. Lényegesnek tartotta azt is, hogy számlával értékesítette a fitness gépeket.

[17] Kiemelte: főként a kínai bérlők hagyták el a piacot, pavilonjaik némelyike pedig életveszélyes volt és akadályozta a felújítást, mindezek következtében szükségessé vált az elbontásuk. Állította, hogy a bontott anyagból származó bevételt a bérlők tartozásaiba tudták be.

[18] Nem vitatta, hogy a kereskedelmi hatóság ellenőrzést végzett a piac területén és hiányosságokat tárt fel, állította azonban, hogy ezeket megszüntették és az utólagos ellenőrzés mindent rendben talált. Kérte figyelembe venni, hogy jogelődje ellenőriztette az árusokat, és ha szabálytalanságot észlelt, intézkedett.

[19] Állítása szerint a felperes jogelődje egységesen kezelte a bérlőket, kiszámítható helypénzt állapított meg.

[20] Vitatta, hogy a könyvelővel a megbízási szerződést szabálytalanul kötötte meg és azt is, hogy a megbízási díj emelése indokolatlan volt.

[21] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[22] Álláspontja szerint a rendkívüli felmondás jogát határidőben gyakorolta, mivel a munkáltatói jogkört gyakorló taggyűlés az indokok összességéről 2015. december 29-én szerzett tudomást. A felmondási okokat valósnak és okszerűnek tartotta. Az elsődleges keresettel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a munkaszerződés VI.2. pontja a munkaviszony rendes felmondással történő megszűnése esetére ír elő fizetési kötelezettséget, jelen esetben azonban a felmondás azonnali hatályú volt. A másodlagos keresetet összecszerülésében is alaptalannak tartotta, megítélése szerint az eltúlzott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[23] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban meghozott ítéletével a keresetet elutasította, egyben a felmerült perköltségekben marasztalta a felperest.

[24] Határozatának indokolásában leszögezte, hogy a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.581/2019/5. számú végzésében egyetértett az azonnali hatályú felmondási jog gyakorlására nyitva álló határidő megtartása körében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.369/2016/60. számú ítéletében kifejtettekkel. Rámutatott: a felperes a határidő megtartását utóbb nem vitatta, ezért azt nem vizsgálta.

[25] A felnőttképzéssel kapcsolatos felmondási okot illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a (cég 7) az (cég 8), valamint a (cég 4) által szervezett képzések coachingra, trainingre és üzletviteli tanácsadásra vonatkoztak, nem felnőttképzések voltak, végzettséget nem adtak, hanem a meglévő ismeretek bővítését, képességek fejlesztését célozták, ugyanakkor nem voltak feltétlenül szükségesek az alperes társaság működéséhez.

Kifejtette, hogy a (cég 4) egésznapos előadássorozata, a (személy neve) training, a (cég 5) személyes konzultációk, valamint a (cég 6) egésznapos motivációs training kapcsán teljesített kifizetések nem függték össze a társaság működésével, nem üzleti tevékenységre, marketing célokra vonatkoztak.

[26] Az (kiadvány 2 címe) kiadvány tartalma és a hátoldalán a kiadó által írt szöveg – amely szerint „ez az első nem vallásos erkölcsi szabálygyűjtemény, amely teljes mértékben a józan észen alapul” – alapján megállapította, hogy a könyv nem tartozott az alperes profiljába, ezért olyan indokolatlan kiadásnak tekintette, ami csökkentette a társaság vagyonát. Az elsőfokú bíróság nem annak tulajdonított jelentőséget, hogy ezek a kiadások az alperes vagyonának 0,5 %-át sem érték el, hanem annak, hogy a felperes jogelődjével mint vezető tisztségviselővel szembeni mérce az alperes ügyvezetésének a gazdasági társaság érdekei elsődlegessége alapján való ellátása, amelybe beletartozik a társaság vagyonának gyarapítása is. Ha viszont a kiadás nem függ össze a társaság tevékenységével, ekként nem elszámolható, akkor vagyonvesztést eredményez. Megítélése szerint a felperes jogelődje ezekkel a kifizetésekkel szándékosan megszegte a munkaviszonyából eredő lényeges kötelezettségét, mert ügyvezetőként felelősséggel tartozott a társasághoz bekerülő számlákon megjelenő tartalmak valóságáért, annak a cég működésével való kapcsolataért. Hangsúlyozta: az ügyvezető kizárólagos felelőssége a kifizetés engedélyezése, a számviteli szabályok betartása, amelynek megszegése önmagában alapot teremt az azonnali hatályú felmondásra.

[27] A könyvvizsgálóval való együttműködés hiánya, a könyvvizsgálat során feltárt szabálytalanságok tekintetében a peradatok alapján megállapította, hogy a felperes jogelődjének nem volt gördülékeny a kapcsolata a könyvvizsgálóval, aki tőle a kért iratokat nem, vagy csak késve kapta meg. Ezzel összefüggésben bizonyítékként értékelte az alperes többségi tulajdonosa képviselőjének 2015. november 30-án kelt levelét, amelyben figyelmeztette, hogy munkaköri kötelezettsége az együttműködés a könyvvizsgálóval és felhívta, hogy ne akadályozza az ellenőrzést.

[28] A lefolytatott bizonyítás eredményeként – figyelembevée az igazságügyi könyvszakértői véleményt – arra a következtetésre jutott, hogy a számlák kontírozása nem felelt meg a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 167. § (1) bekezdésében foglaltaknak, továbbá a társaságnál nem voltak nyilvántartva a szerződések sem, amely mulasztásaival a felperes jogelődje a munkaviszonyából eredő lényeges kötelezettségeit szegte meg, ez pedig önmagában megalapozza az azonnali hatályú felmondást.

[29] A bódék elbontásával kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes jogelődje más tulajdonában álló dolgokról rendelkezett, amikor a bontásokból származó anyagok értékesítése során befolyt pénz egy részét magáncélra fordította. Fontos körülménynek tartotta, hogy az ellenérték már az azonnali hatályú felmondásról szóló döntés meghozatalakor sem volt meg. Annak nem tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes jogelődje azt mennyiben használta fel egyéb célra, illetőleg mekkora összeget fordított a bérlők alperessel szembeni tartozásaira. Rámutatott: az egyéb célú felhasználás jogellenes magatartás, ami a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos és jelentős megszegésének minősül, így önmagában is kellő alapul szolgál az azonnali hatályú felmondáshoz.

[30] A fitness terem és a szauna kialakítására, a kereskedelmi hatóság ellenőrzésére, valamint a piaci árusító helyek díjszabásával kapcsolatos szabálytalanságra alapított felmondási okokat nem találta valósnak.

[31] A könyvviteli szolgáltatás körébe tartozó feladatok ellátására irányuló megbízási szerződéssel kapcsolatos felmondási okot azonban részben valósnak ítélte. Kifejtette: a csatolt szerződésből látszik, hogy megbízottként egyéni vállalkozó szerepelt a szerződésben, ahogy az aláírásból is ez következik, (tanú 1 neve) azonban tanúként megerősítette, hogy a

megbízási díjról a számlákat mindvégig a (cég 1) nevére állította ki, nem egyéni vállalkozóként. Megállapította, hogy a szerződésben a megbízott adatai hiányosan kerültek feltüntetésre, ezért a megbízott személye beazonosíthatatlan. Megítélése szerint a felperes jogelődjének kötelezettsége volt a szerződést úgy megkötni, hogy abból ez egyértelműen kiderüljön.

[32] Összességében az volt az álláspontja, hogy az azonnali hatályú felmondásban rögzítettek közül a tevékenységhez nem kapcsolódó könyvek rendelése, az előadásokon, motivációs trainingeken való részvétel, a könyvvizsgálóval való együttműködés hiánya, a szerződések nyilvántartásának, a könyvelésnek, valamint a bódék elbontásából származó bevétel kezelésének szabálytalansága kapcsán a felmondás indokai valósak és okszerűek, amelyek külön-külön és összességükben is jogszerűvé teszik az alkalmazott jogkövetkezményt.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[33] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, elsődlegesen annak megváltoztatása és az alperes kereset szerinti marasztalása, míg másodlagosan hatályon kívül helyezése, valamint az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása érdekében.

[34] A felperes – a fellebbezési határidőben kiegészített – jogorvoslati kérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása elkésett, mivel a 2013. február 28-án készült belső ellenőri jelentésben, valamint a 2015. március 30-án kelt „Előkészítő jogi átvilágítás vizsgálati eredmény” megnevezésű dokumentumban (a továbbiakban: Átvilágítás) a felmondás indokolásában feltüntetettek szerepelnek. Kiemelte: ez utóbbi irat 14. oldala tartalmazza, hogy a felperes jogelődje évente 3-4 alkalommal olyan oktatáson vett részt, amit az alperes fizetett, de a szállásköltségeket nem számolta el, ha a rendezvény több napos volt.

[35] Kérte figyelembe venni, hogy az alperes évente könyvvizsgálói ellenőrzésen esett át, az éves beszámolót pedig a taggyűlés minden esetben jóváhagyta.

[36] Csatolta a többségi tulajdonos képviselője által 2015. november 30-án írt levelet, amely szerint – mint a taggyűlésen döntő szavazati aránnyal rendelkező tag – a könyvvizsgálóval való együttműködés hiányáról, mint felmondási okról már ekkor igazoltan tudomást szerzett.

[37] Hangsúlyozta: az Átvilágítás 14. oldalán a pavilonok bontásával kapcsolatos megállapodások és tájékoztatások szerepelnek, de a 2015. október 1-jei felügyelőbizottsági jegyzőkönyvből megállapítható az is, hogy a későbbi felmondási okokat a felügyelőbizottság már ekkor ismerte.

[38] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a felnőttképzéssel és az egyéb kifizetésekkel kapcsolatos felmondási okok körében iratellenes megállapításokat tartalmaz. Hivatkozott (tanú 3 neve) könyvvizsgáló és (tanú 4 neve) tanúvallomásra, valamint a 2012. március 31-i és a 2015. április 20-i könyvvizsgálói jelentésre. Kiemelte, hogy jogelődje az elsőfokú ítélet [42] bekezdése szerint is üzletviteli tanácsadáson vett részt, ezzel ellentétes előadást nem tett. Az üzletviteli tanácsadás ugyanakkor az alperes profiljába vág, és az elszámolt oktatás alkalmas arra, hogy az ügyvezető vezetői képességét, készségét fejlessze. Véleménye szerint ezért a részvételhez nem volt szükség az alperes hozzájárulására. Megjegyezte, hogy a felmondás indokaként megjelölt (cég 7) által szervezett üzletviteli tanácsadáson való részvétel költsége 12 573 forint, míg az (cég 8) szervezésében megtartotté

25 000 forint volt. A felmondás alapjául hivatkozott tanácsadások évente átlagosan 150 000 forint költséggel jártak.

[39] A megvásárolt kiadványokkal kapcsolatban előadta, hogy azok szintén a felperes jogelődje vezetői képességének fejlesztését szolgálták, és munkája eredményeként folyamatosan nőtt az alperes bevétele, következésképpen a nyeresége is. Állította, hogy a felmondásban megjelölt négy üzleti könyv összesen 12 700 forintba került, és azok az alperesnél fellelhetők. Megvásárlásuk célja a csapatépítés, a kollegák motiválása volt, ami az alperes működéséhez kapcsolódik, tehát ezzel nem csökkent indokolatlanul a vagyona. Az (kiadvány 2 címe) könyv pedig a társaság marketing tevékenységét szolgáltatta: a piac vásárlói között osztották szét kb. 50 000 forint értékben. Megjegyezte: a felperes jogelődje látta át ügyvezetőként azt, hogy a piac törzsközönségére milyen témájú kiadvánnyal lehet hatni. Hivatkozott arra is, hogy a belső ellenőri jelentés 34. oldala szerint a „gazdálkodása során előtérbe helyezte a költségtakarékosságot, indokolatlan kifizetéseket nem eszközölt”.

[40] A könyvvizsgálóval való együttműködés hiányát és a feltárt szabálytalanságokat illetően azzal érvelt, hogy jogelődje nem szegett lényeges kötelezettséget, a számviteli szabályok betartása ugyanis elsősorban a könyvelőt terheli. Iratellenesnek tartotta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a társaság szerződése nem voltak nyilvántartva, mert azok valójában „pavilonok nyilvántartása” címen szerepeltek, és volt „asztalok nyilvántartása” is. Hivatkozott (tanú 5) és (tanú 6) tanúk vallomására.

[41] A bódék elbontását érintően kifejtette, hogy az Átvilágítás 14. oldalán szerepelt a „bérleteztetés” azon sajátossága, amely szerint a bérlők a pavilonok által elfoglalt terület nagysága alapján fizettek bérleti díjat függetlenül attól, hogy az a saját tulajdonukban, vagy a társaságéban volt. Ennek az volt az üzletpolitikai magyarázata, hogy a bérlők a régi, elhasznált, saját tulajdonú bódéikból átköltözzenek az alperes tulajdonában álló új pavilonokba, így az elhagyottakat el lehessen bontani és a helyükre – az alperes beruházásában – újakat lehessen építeni. Állította, hogy jogelődje megállapodott a munkavállalóival a pavilonok szabadidejükben történő elbontásáról, az így keletkező hulladék elszállításáról és a területnek az alperes részére való átadásáról. A megállapodás értelmében ezért a tevékenységért számukra az alperes megbízási, illetve vállalkozói díjat nem fizetett. A munkálatokat a munkavállalók a bontás során keletkezett hasznosítható hulladékért, illetve építési anyagért vállalták. Mindezeket túl hivatkozott a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.583/2019/5. számú végzésében írtakra, amely szerint az azonnali hatályú felmondás ebben a részében részben nem világos, részben nem valós, valós részében pedig nem okszerű.

[42] A könyvviteli szolgáltatással kapcsolatos felmondási okot illetően nem vitatta, hogy (tanú 1 neve) neve szerepel a megbízási szerződésen az aláírás helyén, aminek indoka, hogy a könyvelést ténylegesen ő végezte. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a későbbi könyvvizsgálat nem tárt fel problémát a könyvelési szolgáltatást, a hozzá kapcsolódó számlákat érintően. Állítása szerint az ezzel összefüggésben megjelölt indok, magatartás nem volt olyan kirívó, hogy azonnali felmondáshoz vezessen. Ennek kapcsán is utalt a Szegedi Törvényszék hivatkozott végzésére.

[43] Fellebbezési érvelését összegezve kifejtette: a jogelődje nem követett el olyan kötelezettségzegést, amellyel az azonnali hatályú felmondás Mt. 78. § (1) bekezdése szerinti együttes feltételeket megvalósította, ezzel az azonnali hatályú felmondást megalapozta volna.

[44] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[45] Érvelése szerint az azonnali hatályú felmondás gyakorlására nyitva álló határidő megtartottsága már nem lehet a másodfokú eljárás tárgya, mert a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.583/2019/5. számú végzésében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

4.M.369/2016/60. számú ítéletének ezzel kapcsolatos álláspontjával egyetértett, amit utóbb a felperes sem tett vitássá.

[46] Kifejtette: a bizonyítási eljárás alátámasztotta, hogy a felperes jogelődje által megvásárolt könyvek vételára, valamint a trainingek, előadások kapcsán teljesített kifizetések nem a társaság működésével összefüggő kiadások voltak, nem üzleti tevékenységre, illetőleg marketing célra irányultak. Irrelevánsnak tartotta azt a felperesi hivatkozást, hogy jogelődjének vezetése alatt az alperes sikeresen működött. Kiemelte: vele szemben elvárás volt, hogy vezető tisztségviselőként a társaság ügyvezetését annak érdekei elsődlegessége alapján lássa el, amelybe beletartozik a cég vagyonának megőrzése, egyben gyarapítása is. Egy köztulajdonban álló munkáltatónál megengedhetetlen a felperes jogelődje által folytatott gazdálkodás, beleértve az önkényes kifizetéseket és az alperes vagyonából vásárolt könyvek szétosztását, valamint a cég profiljába nem illő kiadványok vásárlását.

[47] A felperes által hivatkozott tanúvallomásokkal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy (tanú 4 neve) és (tanú 3 neve) nem gyakoroltak munkáltatói jogkört az alperesnél. Utóbbi tanú vallomásából pedig kitűnt, a könyvvizsgálat nem terjedt ki a képzésekre, oktatásokra, előadásokra, üzletviteli tanácsadásokra és a könyvvásárlásokra sem.

[48] Véleménye szerint iratellenes az a felperesi hivatkozás, hogy jogelődje nem állította a felnőttképzésen való részvételét, mivel a 2015. október 1-jei felügyelő bizottsági ülésről készült jegyzőkönyv ezt tartalmazta.

[49] Úgy vélte, mindezekkel a felperes jogelődje a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét súlyosan megszegte, mert az alperes vagyonát sajátjaként kezelve a társaság profiljába nem tartozó öncélú kifizetéseket teljesített, amely magatartása önmagában megalapozza az azonnali hatályú felmondást.

[50] A könyvvizsgálóval való együttműködés hiányát és a feltárt szabálytalanságokat illetően egyetértett az elsőfokú ítéletben írtakkal.

[51] A továbbiakban hangsúlyozta: azonnali hatályú felmondásában részletesen kifogásolta, hogy a felperes jogelődje ügyvezetőként utasítást adott a munkavállalóknak a pavilonok elbontására, a bontott anyag értékesítéséből befolyt összeggel mégsem tudott elszámolni. Utalt a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság 04-000/2015. számú büntető ügyének irataira, amelyek közt szereplő számlákból látható, hogy 2013. és 2015. között 2 203 647 forint került kifizetésre, amit a felperes jogelődje különböző rendezvényekre, ajándékokra fordított.

[52] Az alperes a megbízási szerződéssel, a könyvviteli szolgáltatással kapcsolatban egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletével.

[53] Végül rámutatott, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint önmagában egy indok bizonyítottsága is megalapozhatja az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét, ugyanakkor jelen esetben több felmondási ok is bizonyított, így a felperes jogelődje munkaviszonyának megszüntetése jogszerű volt.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[54] A fellebbezés alaptalan.

[55] Az ítéltábla előjáróban leszögezi, hogy a felperes a fellebbezésében bár – másodlagosan – kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, ezt megalapozó körülményre azonban nem hivatkozott és ilyen okot az ítéltábla sem talált, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

[56] A fellebbezés nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének azon részét, amely az azonnali hatályú felmondás indokaiból a fitness terem és szauna létesítésével, a 2015. július 4-i hatósági ellenőrzéssel, valamint a díjszabásokkal volt kapcsolatos.

[57] Az ítéletábla a jogorvoslati kérelem hivatkozásait vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, és annak indokaival is túlnyomó részt egyetértett.

[58] Az Mt. 78. § (2) bekezdésében foglalt határidő megtartásával kapcsolatosan a felperes a megismételt eljárásban kétségtelenül nem fejtette ki az érveit, azonban 11. számú beadványában – majd az eljárás folyamán mindvégig – valamennyi korábbi nyilatkozatát fenntartotta. Ilyen körülmények között nem tekinthető úgy, hogy a határidő megtartását a megismételt eljárásban nem vitatta. Miután a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében olyan kérdésekben határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem határozott, nem volt akadálya annak, hogy az ítéletábla a felperes ezzel kapcsolatos érveit érdemben vizsgálja.

[59] Az Mt. 78. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít a munkáltató számára a munkaviszony azonnali hatályú felmondására, megszabva annak feltételeit. Miután az Mt. 33. §-a szerint a munkáltató az a jogképes személy, aki munkaszerződés alapján munkavállalót foglalkoztat, a felperes jogelődje munkáltatójának testület, az alperes taggyűlése minősült, ami a munkaszerződéséből látható. Ez azért lényeges, mert ha a munkáltatói jogkört testület gyakorolja, akkor a rendkívüli felmondás 15 napos szubjektív határidejének [Mt. 78. § (1) bekezdés] kezdő időpontjául a testületnek a felmondásra alapul szolgáló okokról való tudomásszerzését kell tekinteni. Ebből a szempontból a testületet egységes egésznek kell tekinteni, nem vehető tehát figyelembe a határidő kezdeteként, ha csupán a tagok – jelen esetben a taggyűlés – egy része szerez tudomást a felmondás okáról, vagy kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlására nem jogosult felügyelőbizottság bír mindezekről ismeretekkel. Az ítéletábla ezzel összefüggésben maradéktalanul osztja a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.369/2016/70. számú ítéletében kifejtett érveket, amelyekkel egyező álláspontra helyezkedett a Szegedi Törvényszék is 2.Mf.21.583/2018/3. számú végzésében. A fellebbezés kapcsán azonban szükséges mindezek kiegészítése az alábbiakkal.

[60] A jogorvoslati kérelemben hivatkozott Átvilágítás (város neve) Közgyűlésének pénzügyi és vagyongazdálkodási bizottsága megbízásából készült, míg a belső ellenőrzési jelentést ugyanezen polgármesteri hivatal belső ellenőrzési osztálya készítette. Emiatt ezek alapján nem lehet következtetést levonni arra, hogy a taggyűlés tudomást szerzett volna az e dokumentumokban szereplő bármely, a későbbi felmondás alapjául szolgáló tényről. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vizsgálat nem volt részletekbe menő, így nem értékelte azoknak a képzéseknek a fajtáját, tartalmát, amelyeket megemlített és amelyek a felperes jogelődjének részvételével zajlottak.

[61] Tény, hogy az alperes minden évben könyvvizsgálói ellenőrzésen esett át, azonban (tanú 1 neve) tanúvallomása szerint sem a beszámolók, sem a mérlegadatok nem voltak olyan részletesek, amelyekből a munkáltató tudomást szerezhetett volna a majdani felmondást megalapozó tényekről.

[62] A felperes jogelődjét a könyvvizsgálóval való együttműködésre felszólító 2015. november 30-i levél ugyancsak nem alkalmas arra, hogy a taggyűlés együttműködés hiányáról való tudomásszerzését bizonyítsa, hiszen azt kizárólag a többségi tulajdonos írta.

[63] A pavilonok elbontásával kapcsolatosan az Átvilágítás szintén nem igazolja, hogy a taggyűlés tudott az abban rögzített tényekről, ugyanakkor az is megállapítható, hogy az ott írtak a jelen perben feltárt tényekhez képest hiányosak. Nem szerepel ugyanis köztük,

hogy a feladatot ellátó dolgozók a felperes jogelődjének rendelkezésére bocsátották a bontott anyag ellenértékét, és ennek mi lett a sorsa.

[64] A 2015. október 1-jén kelt felügyelőbizottsági jegyzőkönyv ugyancsak nem bizonyítja a taggyűlés tudomásszerzésének állított – korábbi – időpontját, ahogyan az is megállapítható belőle, hogy egyes felmerült problémák kapcsán meghallgatták a felperes jogelődjét, a tényeket azonban nem tárták fel teljeskörűen.

[65] (tanú 4 neve) tanúvallomása sem igazolta azt, hogy a taggyűlés az elsőfokú ítéletben megállapítottnál korábban tudomást szerzett az egyes kötelezettségszegésekről: maga sem tudott a bódék bontásához kötődő pénzkezelési szabálytalanságokról. Önmagában az, hogy egy testület tárgyal egyes, a későbbi felmondási indokokkal érintett kérdéseket, nem jelenti, hogy az ezek alapjául szolgáló konkrét tények is ismertté váltak a taggyűlés egésze előtt.

[66] A csatolt iratok nem voltak alkalmasak a taggyűlés mint testület felmondási okok alapjául szolgáló tényekről való tudomásszerzése időpontjának megváltoztatására. A taggyűlés tehát egységesen 2015. december 29-én szerzett tudomást a felperes jogelődjének kötelezettségszegéseiről, és mivel még ezen a napon döntött a munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetéséről, az azonnali hatályú felmondás Mt. 78. § (2) bekezdésben írt szubjektív határideje megtartott. Ez egyben – értelemszerűen – azt is jelenti, hogy a vezetőkre irányadó, az Mt. 210. § (2) bekezdésében szabályozott hosszabb, objektív határidőt sem mulasztotta el.

[67] A továbbiakban az ítéltábla a felperesnek az azonnali hatályú felmondás indokaival kapcsolatos fellebbezési hivatkozásait vizsgálta.

[68] Az Mt. 78. § (1) bekezdése szerint a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszünteti, ha a másik fél

a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy

b) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[69] Az alperes az azonnali hatályú felmondását az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjára alapította, több kötelezettségszegést róva a felperes jogelődjére. A munkáltató intézkedései megalapozottságának megítélésekor abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy a felhozott indokok összességükben, együttesen olyan súlyos kötelezettségszegést jelentenek-e, hogy megalapozzák az azonnali hatályú felmondást. Így előfordulhat, hogy az indokok önmagukban nem, hanem csak együttesen érik el a kötelezettségszegésnek azt a szintjét, ami az alkalmazott jogkövetkezményt megalapozza, de lehetséges az is, hogy már egyetlen – indokként megjelölt – súlyos kötelezettségszegés elégséges hozzá. Fontos követelmény ugyanakkor az is, hogy az indokolt azonnali hatályú felmondásból annak oka világosan kitűnjön. Ha ezeket az érintett vitatja, az indokok valóságát és okszerűségét a munkáltatónak, az alperesnek kell a perben bizonyítania [Mt. 64. § (2) bekezdés].

[70] A különböző képzésekkel, tanácsadásokkal kapcsolatosan az ítéltábla lényegesnek tartja kiemelni, hogy a felperes jogelődjének 2013. február 15-én kelt munkaszerződése szerint kötelezettsége saját vezetői és szakmai ismereteinek a fejlesztése. A jogelőd – a felperes véleménye szerint e célt szolgáló – könyvbeszerzésre, coachingra, trainingre és üzletviteli tanácsadásra 2013-ban 859 150 forintot, 2014-ben 37 573 forintot, 2015-ben pedig 376 241 forintot költött. A képzések nem minősültek felnőttképzésnek, végzettséget nem adtak, céljuk a felperes jogelődjé meglévő ismereteinek bővítése volt. Lényeges, hogy a fellebbezésben hivatkozott könyvvizsgálói jelentések nem terjedtek ki a képzésekkel kapcsolatos összes számla ellenőrzésére, arra sincs adat, hogy a belső ellenőrzés értékelte volna az egyes képzések tartalmát, célját, így ezek nem támasztják alá

maradéktalanul a felperes álláspontját, kizárólagos mérlegelési szempontként nem szerepelhetnek. Ennek nem mond ellent (tanú 3 neve) tanúvallomása sem annak ellenére, hogy azt nyilatkozta, nincs tudomása szabálytalanságról. Elmondta ugyanis, hogy a könyvvizsgálat nem terjedt ki a fentiekre. (tanú 4 neve) arról számolt be, hogy a felperes jogelődje tájékoztatta az előadásokról, képzésekről, arra azonban nem tudott nyilatkozni, hogy az alperes költségén járt-e tanfolyamra. Az igazságügyi könyvszakértő pedig azt emelte ki, hogy az üzletvezetési tanácsadásokra is utaló éves beszámolókat a taggyűlés 2013-2015. évekre vonatkozóan jóváhagyta, azonban álláspontja az volt, hogy azok nem voltak feltétlenül szükségesek a társaság működéséhez. Nyilatkozata és a peradatok alapján megállapítható, hogy az üzletviteli tanácsadások, trainingek részben a felperes jogelődjének érdeklődési körébe tartoztak, de az alperesi cég üzleti profiljához, működéséhez nem feltétlenül voltak szükségesek. Könnyen belátható azonban, hogy az ügyvezetővel kapcsolatos elvárások nemcsak a cég tevékenységéhez, üzleti profiljához közvetlenül kötődő szakmai tudásra vonatkoznak, hanem ehhez kapcsolódó, valójában ezeket elősegítő egyéb, személyes készségekre, képességekre is. Ilyen ügyvezetői képesség – egyebek mellett – a megfelelő kommunikáció, beszédtechnika, így bár ezek fejlesztése nem kapcsolódik szorosan az alperes tevékenységéhez, az ügyvezetői feladatok elvárt szintű ellátását mégis elősegítheti. Az ilyen jellegű tanfolyamokon, képzéseken való részvétel ezért önmagában nem meríti ki az Mt. 78. §-ában foglalt kritérium, azaz a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben való megszegését, de alkalmas lehet arra, hogy a nem gondos gazdálkodás látszatát keltse, hiszen az ügyvezetőnek ezekkel a képességekkel alapvetően rendelkeznie kell már ügyvezetői jogviszonyának keletkezésekor. Tény emellett az is, hogy mindezeknek költségvonzatuk van, amelyek a perbeli esetben az alperest terhelték akkor is, ha arányaiban a társaság gazdasági mutatóihoz képest azok nem voltak kiugróak. Voltak ugyanakkor olyan képzések is, amelyek egyáltalán nem kapcsolódtak a társaság üzleti tevékenységének elősegítéséhez. Így az azokon az előadásokon való részvétel, amelyeket főként életvezetési tanácsadással foglalkozó társaságok tartottak, öncélúnak tekinthetők, ezért helyesen foglalt állást úgy az elsőfokú bíróság, hogy a felmondás indoka ebben a körben valós és okszerű.

[71] A kifogásolt könyvvásárlásokat illetően az ítéltábla maradéktalanul osztja az elsőfokú bíróság álláspontját. Az (kiadvány 2 címe) kiadvány nem tartozik az alperes profiljához, nincs köze a társaság működéséhez, azt nem segíti elő, így – még ha kismértékű kiadásnak számít is – megvásárlása indokolatlanul csökkentette a társaság vagyonát. A beszerzett példányok elajándékozása sem fogadható el megfelelő, kellően alátámasztott a cég érdekeit előtérbe helyező marketing eszközként.

[72] A felmondási okok közül a könyvvizsgálóval való együttműködés hiánya, illetve a könyvvizsgálat során feltárt szabálytalanságok körében ugyancsak alaptalan a felperes fellebbezése. Ezt támasztja alá (tanú 2 neve) könyvvizsgáló tanúvallomása, valamint az a tény, hogy a többségi tulajdonos képviselője 2015. november 30-án, azaz már a könyvvizsgálat folyamatban léte alatt levélben felszólította a felperes jogelődjét, hogy a könyvvizsgálóval működjön együtt. Az ítéltábla megítélése szerint a felperes jogelődje a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét szegte meg ezzel a magatartásával, az ezt érintő felmondási ok tényszerű, valós.

[73] Megalapozott azonban a számlák kontírozásával, valamint a nullára leírt eszközökkel kapcsolatos fellebbezési érvelés. Ennek kapcsán lényeges, hogy ezek a könyvelő feladatkörébe tartozó, könyvelői szaktudást igénylő tevékenységek, amelyek ezért elsődlegesen az ő felelősségi körébe tartoznak, szakmai mélységű ellenőrzésük nem az ügyvezető feladata akkor sem, ha munkaszerződése a társaság üzleti könyveinek szabályszerű vezetéséről való gondoskodást is előírja.

[74] Az ügyvezető feladatai közé, egyben felelősségi körébe tartozik ugyanakkor a szerződések nyilvántartása, a nyilvántartási rendszer kialakítása, működtetése, azaz annak biztosítása, hogy a társaság egyes szerződései ellenőrizhetők legyenek. A perben kirendelt igazságügyi könyvszakértő a 2013 - 2015. évi analitikák alapján megállapította, hogy a pavilonok nyilvántartása, az asztal lista, valamint a vevő analitika megfeleltethető egymásnak, a szerződések nyilvántartása azonban nem volt megfelelő, adatai hiányosak. (tanú 6) és (tanú 5) tanúvallomása nem alkalmas arra, hogy a szakértő részletes vizsgálaton alapuló, kellően megindokolt megállapításaitól eltérő következtetésre jusson a bíróság. Mivel tehát a szakértő szerint az alperesnél nem volt megfelelő a szerződések nyilvántartása, az elsőfokú bíróság ebben a körben helyes jogi álláspontot foglalt el.

[75] Az ítéltábla megalapozottnak találta a felperes fellebbezését a könyvviteli szolgáltatásra irányuló megbízási szerződéssel kapcsolatban: egyetértett a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.583/2019/5. számú végzésében foglaltakkal, amely szerint a megbízási szerződés és annak módosítása nem minősül a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben történő megszegésének, mert nem volt vitás, hogy az ügyviteli szolgáltatást ténylegesen (tanú 1 neve) látta el, utóbb pedig a szerződést megfelelő tartalommal módosították. Ez a kisebb, a társaság működésére lényegesen nem kiható hanyagság azonnali hatályú felmondás alapja nem lehet.

[76] Alaptalan viszont a fellebbezés a bódék elbontásával kapcsolatos felmondási okot illetően. Kétségtelen, hogy az el nem hagyott pavilonokat az alperes munkavállalói a tulajdonosokkal kötött megállapodás alapján munkaidejük után bontották el a bontásból származó anyagért kapott ellenérték fejében, azonban az elhagyottakat a felperes jogelődjének utasítására bontották el munkaidőben. A munkaidőben és munkáltatói intézkedés alapján, emiatt lényegében munkaköri kötelezettség keretében elvégzett tevékenységért tehát munkabérben részesültek, az elbontott anyag értékével pedig a felperes jogelődjének, illetve az ugyancsak az alperes alkalmazásában álló (tanú 6)ának számoltak el. Ezzel az alpereshez bevétel folyt be, amelyet a felperes jogelődje szabályszerűen nem bevételezett, annak kezelése, nyilvántartása szabálytalan volt. A könyvelésből nem lehetett megállapítani, hogy a bontott anyag értékesítéséből származó összeg befizetésre került-e a pénztárba és azt sem, hogy abból hogyan és milyen kifizetések történtek. Igazolást nyert ugyanakkor, hogy annak egy részét a felperes jogelődje nem az alperes működéséhez kapcsolódó célokra használta fel és az is, hogy a pénz nincs meg. Ezzel a magatartásával szabálytalanul, nem ellenőrizhető módon rendelkezett a cég értékeivel. Helytállóan foglalt állást tehát az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy eljárásával a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte, ami önmagában alapul szolgálhat az azonnali hatályú felmondáshoz.

[77] Az ítéltábla összességében arra a következtetésre jutott, hogy a fentiekben felsorolt és a felmondásban részletezett szabálytalanságok együttesen mindenképpen megalapozták az alperes azonnali hatályú felmondását, az jogszerű volt.

[78] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[79] A jogutód felperes nem volt jogosult munkavállalói költségkedvezményre, ezért az ítéltábla a fellebbezési érték alapulvételével kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint meghatározott, előzetesen le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

[80] Ezen felül a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes javára megítélt, a jogi képviselével összefüggésben felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet

3. § (2) bekezdés a) pontja alapján számított – általános forgalmi adóval növelt – másodfokú eljárási költség megfizetésére.

Szeged, 2022. szeptember 20.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gál Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra s.k.
táblabíró